

Jean A. Stevens

ensimmäinen neuvonantaja
Alkeisyhdistyksen ylimmässä johtokunnassa

Tulkaa pienen lapsen kaltaisiksi

Jos meillä on oppivainen sydän ja halu noudattaa lasten esimerkkiä, heidän jumalalliset ominaisuutensa voivat tarjota avaimen meidän omaan hengelliseen kehitykseen.

Taivaallinen Isämme lähettää suuressa viisautessaan ja rakkaudessaan henkipoikansa ja -tyttärensä tämän maan päälle lapsina. He tulevat perheisiin kallisarvoisina lahjoina, joilla on jumalallinen luonne ja päämäärä. Taivaallinen Isämme tietää, että lapset ovat avainasemassa meidän auttamisessamme tulemaan Hänen kaltaisikseen. Me voimme oppia lapsilta hyvin paljon.

Tämä tärkeä totuus ilmeni selvästi joitakin vuosia sitten, kun eräs seitsemänkymmenen koorumin jäsen oli hoitamassa tehtäviä Hongkongissa. Hän vieraili eräässä hyvin vähävaraisessa seurakunnassa, joka koki vaikeuksia monin tavoin eikä kyennyt huolehtimaan omista tarpeistaan. Kun piispa kuvaili heidän tilannettaan, johtava auktoriteetti tunsin innoitusta sanoa, että jäsenten tulisi maksaa kymmenyksensä. Piispa, joka tunsin heidän äärimmäiset olosuhteensa, oli huolissaan siitä, kuinka voisi toteuttaa tuon neuvon. Hän mietiskeli asiaa ja päätti, että hän lähestyisi joitakin uskossa vahvimpia seurakuntansa jäseniä ja pyytäisi heitä maksamaan kymmenyksensä. Seuraavana sunnuntaina hän

meni Alkeisyhdistykseen. Hän opetti lapsille Herran kymmenysten lakia ja kysyi, olisivatko he halukkaita maksamaan kymmenykset ansaitsemastaan rahasta. Lapset sanoivat, että he tekisivät niin. Ja niin he tekivät.

Myöhemmin piispa meni seurakunnan aikuisten luo ja kertoi heille, että kuluneen puolen vuoden aikana heidän uskolliset lapsensa olivat maksaneet kymmenykset. Hän kysyi vanhemmilta, olisivatko he halukkaita noudattamaan näiden lasten esimerkkiä ja tekemään samoin. Ihmiset olivat niin liikuttuneita niistä uhrauksista, joita lapset olivat halukkaita tekemään, että he tekivät sen, mikä oli tarpeen, maksaakseen kymmenyksensä. Ja taivaan ikkunat avattiin. Näiden uskollisten lasten esimerkin ansiosta seurakunta kasvoi kuuliaisuudessa ja todistuksessa.

Jeesus Kristus itse opetti meitä ottamaan esimerkkiä lapsista. Uudessa testamentissa kerrotaan Hänen vastauksensa, kun Hänen apostolinsa kiistelivät siitä, kuka olisi suurin taivasten valtakunnassa. Jeesus vastasi heidän kysymykseensä pienellä mutta silti voimallisella havaintoesityksellä. Hän

kutsui luokseen pienen lapsen, asetti hänet heidän keskelleen ja sanoi:

”Ellette käänny ja tule lasten kaltaisiksi, te ette pääse taivasten valtakuntaan.

Se, joka nöyrtyy tämän lapsen kaltaiseksi, on suurin taivasten valtakunnassa.” (Matt. 18:3–4.)

Mitä meidän pitäisi oppia lapsilta? Millaisia luonteenpiirteitä heillä on ja millainen on heidän näyttämänsä esimerkki, joka voi auttaa meitä meidän omassa hengellisessä kehityksessämme?

Nämä kallisarvoiset Jumalan lapset tulevat luoksemme uskovin sydämin. He ovat täynnä uskoa ja vastaanottavaisia Hengen tuntemuksille. He ovat esimerkkinä nöyryydestä, kuuliaisuudesta ja rakkaudesta. He ovat usein ensimmäisinä osoittamassa rakkautta ja ensimmäisinä antamassa anteeksi.

Saanen kertoa joitakin kokemuksia siitä, kuinka lapset voivat siunata elämäämme viattomalla mutta kuitenkin voimallisella esimerkillään Kristuksen kaltaisista ominaisuuksista.

Todd, vasta kaksivuotias pikkuihin poika, meni hiljattain äitinsä kanssa taidemuseoon, jossa oli erikoisnäyttely kauniista Vapahtajaa esittävistä maalauksista. Kun he kulkivat näiden pyhien kuvien ohi, äiti kuuli pienen poikansa lausuvan kunnioittavasti nimen ”Jeesus”. Hän katsahti poikaansa ja näki tämän ristivän käsivartensa ja painavan päänsä tarkastellessaan maalauksia. Voisimmeko me oppia Toddilta jotakin nöyryyden, kunnioituksen ja Herraan kohdistuvan rakkauden asenteesta?

Viime syksynä katselin erään 10-vuotiaan pojan esimerkkiä Armeniassa. Odotellessamme sakramenttikokouksen alkamista poika huomasi, että seurakunnan iäkkäin jäsen saapui. Joutuin hän meni tämän sisaren vierelle ja tarjosi käsivartensa tämän

horjuvien askelten tueksi. Poika auttoi sisaren kirkkosalin eturiviin, jossa tämä pystyisi kuulemaan. Voisiko pojan pieni ystävällinen teko opettaa meille, että ne, jotka ovat suurimpia Herran valtakunnassa, ovat niitä, jotka etsivät tilaisuuksia palvella muita?

Katie, alkeisyhdistysikäinen tyttö, opetti meitä, kun näimme hänen vaikutuksensa perheeseensä. Hän kävi Alkeisyhdistyksessä, ja evankeliumin opetukset vetivät häntä puoleensa. Kasvavassa uskossaan ja todistuksessaan Katie jätti vanhempiensa tyynylle kirjelappusen. Hän kirjoitti, että evankeliumin totuudet olivat saaneet sijaa hänen sydämessään. Hän kertoi halustaan olla lähellä taivaallista Isäänsä, olla kuuliainen Hänen käskyilleen ja päästä temppeeliin

sinetöitäväksi yhdessä perheen kanssa. Suloisen tyttären yksinkertainen todistus kosketti vanhempien sydäntä voimallisella tavalla. Katie ja hänen perheensä saivat pyhät temppeleitoimitukset, jotka sitovat heidän perheensä yhteen ikuisesti. Katien uskova sydän ja esimerkki uskosta auttoivat suomaan iankaikkisia siunauksia hänen perheelleen. Voisivatko hänen vilpittömät todistuksensa ja halunsa noudattaa Herran suunnitelmaa johtaa meidät näkemään selvemmin sen, millä on todella eniten merkitystä?

Meidän perheemme saa parhailaan oppia läheiseltä sukulaiselta, 6-vuotiaalta Liamilta. Tämän viimeksi kuluneen vuoden aikana hän on taistellut aggressiivista aivosyöpää vastaan. Kahden vaikean leikkauksen

jälkeen tehtiin päätös, että tarvittaisiin myös sädehoitoa. Näiden sädehoitojen aikana hänen täytyi olla ypöyksin ja maata täysin liikkumatta. Liam ei halunnut ottaa rauhoittavia lääkkeitä, koska hän ei pitänyt siitä, millaiseksi ne tekivät hänen olonsa. Hän oli lujasti sitä mieltä, että jos hän vain kuulisi isänsä äänen sisäpuhelimien välityksellä, hän pystyisi makaamaan liikkumatta ilman rauhoittavia lääkkeitä.

Näinä tuskantäyteisinä hetkinä hänen isänsä lausui hänelle rohkaisun ja rakkauden sanoja. ”Liam, vaikka et voikaan nähdä minua, minä olen aivan tässä. Tiedän, että sinä selviydyt siitä. Minä rakastan sinua.” Liam kävi onnistuneesti läpi 33 vaadittua sädehoitokäsittelyä pysytellen täysin liikkumatta – saavutus, jota lääkärit pitivät hänen nuoren ikänsä vuoksi mahdottomana ilman rauhoittavia lääkkeitä. Tuskallisten ja vaikeiden kuukausien aikana Liamin tarttuva optimismi on ollut voimallisena esimerkkinä siitä, kuinka vastoinkäymisiä voi kohdata toiveikkaana ja jopa onnellisena. Hänen rohkeutensa on innoittanut hänen lääkäreitään, sairaanhoitajiaan ja lukemattomia muita.

Me kaikki opimme Liamilta tärkeitä asioita – kuinka valita usko ja luottaa Herraan. Aivan kuten Liam mekään emme kykene näkemään taivaallista Isäämme, mutta me voimme kuunnella tarkasti Hänen ääntään saadaksemme tarvitsemaamme voimaa kestää elämän haasteet.

Voisiko Liamin esimerkki auttaa meitä ymmärtämään paremmin kuningas Benjaminin sanat tulemisesta lapsen kaltaiseksi – alistuvaksi, sävyisäksi, nöyräksi, kärsivälliseksi ja sellaiseksi, joka on täynnä rakkautta? (Ks. Moosia 3:19.)

Nämä lapset ovat esimerkkinä joistakin lapsen kaltaisista luonteenpiirteistä, joita meidän täytyy saada

*Hän siunaa, innostaa
Ja lapsiaan ain auttaa onnistumaan.
Perhe mua muistuttaa,
Isä meitä rakastaa.*
(”Jumalan perhe”, *Liahona*, lokakuu 2008, s. Y12–Y13.)

Juuri täällä perheissämme, rakkau-
den ilmapiirissä, me näemme ja arvostamme henkilökohtaisemmalla tavalla Hänen henkilastensa jumalallisia ominaisuuksia. Juuri täällä perheissämme sydämemme voi heltyä ja nöyryydessä me haluamme muuttua, tulla enemmän lapsen kaltaisiksi. Se on prosessi, jonka avulla meistä voi tulla enemmän Kristuksen kaltaisia.

Ovatko jotkin elämän kokemukset vieneet teiltä uskovan sydämen ja lapsen kaltaisen uskon, jotka teillä kerran oli? Jos ovat, niin katsokaa ympärillenne elämässänne olevia lapsia. Ja katsokaa sitten vielä uudelleen omaan hengelliseen kehitykseemme. Jos meillä on oppivainainen sydän ja halu noudattaa lasten esimerkkiä, heidän jumalalliset ominaisuutensa voivat tarjota avaimen meidän omaan hengelliseen kehitykseemme.

Tulen aina olemaan hyvin kiitollinen omien lasteni tuomasta siunauksesta. Kukin heistä on esimerkillään opettanut minulle asioita, joita tarvitsen. He ovat auttaneet minua tulemaan paremmaksi.

Lausun nöyrän mutta varman todistukseni, että Jeesus on Kristus. Hän on ainoa täydellinen Poika – alistuva, sävyisä, nöyrä, kärsivällinen ja niin täynnä rakkautta. Olkoon meillä jokaisella sydän, joka kutsuu noudattamaan Hänen esimerkkiään, tulemaan pienen lapsen kaltaiseksi ja siten palaamaan taivaalliseen kotiimme. Tätä rukoilen Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

tai löytää uudelleen itsestämme päästäksemme taivasten valtakuntaan. He ovat puhtaita henkiä, joita maailma ei ole tahrannut – oppiviaisia ja täynnä uskoa. Ei ole mikään ihme, että Vapahtaja rakastaa ja pitää arvossa pieniä lapsia aivan erityisesti.

Kun Vapahtaja kävi Amerikan mantereella, niiden ihmeellisten tapahtumien joukosta erottuu Hänen lempeä palvelutehtävänsä lapsille. Sydämeenkäyvällä tavalla Hän huomioi jokaisen lapsen.

”Ja hän otti heidän pienet lapsensa yksitellen ja siunasi heidät ja rukoili Isää heidän puolestaan.

Ja kun hän oli tehnyt tämän, hän itki –;

ja hän puhui väkijoukolle ja sanoi sille: Katsokaa pienokaisianne.”
(3. Nefi 17:21–23.)

Vanhin M. Russell Ballard on

opettanut meille, kuinka tärkeä on Vapahtajan kehoitus ”katsokaa pienokaisianne”, kun hän sanoi: ”Huomattakaa, että Hän ei sanonut ’vilkaiskaa heitä’ tai ’katsokaa heitä ohimennen’ tai ’vilkaiskaa silloin tällöin heihin päin’. Hän käski *katsoa* heitä. Minusta se tarkoittaa, että meidän tulee kätkeä heidät silmiimme ja sydämeemme; meidän tulee nähdä heidät ja arvostaa heitä sellaisina kuin he ovat: taivaallisen Isämme henkilapsina, joilla on jumalallisia ominaisuuksia.” (“Katsokaa pienokaisianne”, *Valkeus*, lokakuu 1994, s. 40, kursivointi lisätty.)

Ei ole täydellisempää paikkaa ”katsoa pienokaisiamme” kuin perheissämme. Koti on paikka, jossa me kaikki voimme oppia ja kasvaa yhdessä. Yksi kauniista Alkeisyhdistyksen lauluistamme opettaa tämän totuuden: